कोटितीर्थमुपस्पृश्य लभेद्वज्रसुवर्णकं । गङ्गाह्रदश्च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ।
तत्र स्नायीत धर्म्मज्ञ ब्रह्मचारी समाहितः । राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं विन्दति मानवः ।
पृथिव्यां नैमिषं तीर्थमन्तरीक्षे च पुष्करं । त्रयाणामपि लोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते ।
पांशवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः । अपि दुष्कृतकर्म्माणं नयन्ति परमाङ्गतिं ।
उत्तरेण दृषद्वत्या दक्षिणेन सरस्वतीं । ये वसन्ति कुरुक्षेत्रे ते वसन्ति त्रिपिष्टपे ।
कुरुक्षेत्रं गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्यहं । अप्येकां वाचमुत्सृज्य सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
ब्रह्मवेदी कुरुक्षेत्रं पुण्यं ब्रह्मर्षिसेवितं । तस्मिन् वसन्ति ये मर्त्या न ते शोच्याः कथञ्चन ।
तरन्तुकारन्तुकयोर्यदन्तरं रामह्रदानाञ्च मचक्रुकस्य च । एतत् कुरुक्षेत्रसमन्तपञ्चकं पितामहस्योत्तरवेदिरुच्यते ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि नानातीर्थकथने त्र्यशीतोऽध्यायः ॥ ८३ ॥
॥ पुलस्त्य उवाच । ततो गच्छेन्महाराज धर्म्मतीर्थमनुत्तमं । यत्र धर्म्मो महाभागस्तप्तवानुत्तमं तपः ।
तेन तीर्थं कृतं पुण्यं स्वेन नाम्ना च विश्रुतं । तत्र स्नात्वा नरो राजन् धर्म्मशीलः समाहितः ।
आसप्तमं कुलञ्चैव पुनीते नात्र संशयः । ततो गच्छेत राजेन्द्र ज्ञानपावनमुत्तमं ।
अग्निष्टोममवाप्नोति मुनिलोकञ्च गच्छति । सौगन्धिकवनं राजंस्ततो गच्छेत मानवः ।
तत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोधनाः । सिद्धचारणगन्धर्व्वाः किन्नराश्च महोरगाः ।
तद्वनं प्रविशन्नेव सर्व्वपापैः प्रमुच्यते । ततश्चापि सरिच्छ्रेष्ठा नदीनामुत्तमा नदी ।
शुभा देवी स्मृता राजन् पुण्या देवी सरस्वती । तत्राभिषेकं कुर्व्वीत वल्मीकान्निःसृते जले ।
अर्च्चयित्वा पितॄन् देवानश्वमेधफलं लभेत् । ईशानाध्युषितं नाम तत्र तीर्थं सुदुर्लभं ।
षट्सु शम्यानिपातेषु वल्मीकादितिनिश्चयः । कपिलानां सहस्रन्तु वाजिमेधञ्च विन्दति ।
तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र दृष्टमेतत् पुरातनैः । सुगन्धां शतकुम्भाञ्च पञ्चयज्ञाञ्च भारत ।
अभिगम्य नरश्रेष्ठ स्वर्गलोके महीयते । त्रिशूलखातं तत्रैव तीर्थमासाद्य भारत ।
तत्राभिषेकं कुर्व्वीत पितृदेवार्च्चने रतः । गाणपत्यञ्च लभते देहं त्यक्त्वा न संशयः ।
ततो गच्छेत राजेन्द्र देव्याः स्थानं सुदुर्लभं । शाकम्भरीति विख्याता त्रिषु लोकेषु विश्रुता ।
दिव्यं वर्षसहस्रं हि शाकेन किल सुव्रता । आहारं सा कृतवती मासि मासि नराधिप ।
ऋषयोऽभ्यागतास्तत्र देव्या भक्त्या तपोधनाः । आतिथ्यञ्च कृतं तेषां शाकेन किल भारत ।
ततः शाकम्भरीत्येव नाम तस्याः प्रतिष्ठितं । शाकम्भरीं समासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः ।
त्रिरात्रमुषितः शाकं भक्षयित्वा नरः शुचिः । शाकाहारस्य यत्किञ्चिद्वर्षैर्द्वादशभिः कृतं ।
तत्फलं तस्य भवति देव्याः स्कन्देन भारत । ततो गच्छेत सुवर्णाख्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ।
तत्र विष्णुः प्रसादार्थं रुद्रमाराधयत् पुरा । वरांश्च सुबहून् लेभे दैवतेषु सुदुर्लभान् ।
उक्तश्च त्रिपुरघ्नेन परितुष्टेन भारत । अपि च त्वं प्रियतरो लोके कृष्ण भविष्यसि ।
त्वन्मुखञ्च जगत् सर्व्वं भविष्यति न संशयः । तत्राभिगम्य राजेन्द्र पूजयित्वा वृषध्वजं ।